

Nº 153

N. 6 193.

Af bokmärke. G. Jansson i Kungsholm och A. Åström i Stockholm.

N:o 153.

Af herrar G. Jansson i Krakerud och A. Åström, om in-
förande af en progressiv värnskatt.

Vid förra årets riksdag väcktes af oss, uti motioner till Andra Kammaren, n:o 154 och 189, förslag om införande af värnskatt till bestäckande af för försvarets stärkande nödiga utgifter. De skäl, som då talade för en sådan skattes åsättande, qvarstår ännu oförändrade och hafva till och med vunnit i styrka genom de ökade kraf i nyssnämnda hänseende, som af Kongl. Maj:t blifvit framställda. Då härtill kommer, att de skäl, som för bevillningsutskottet förefunnos vid dess afstyrkande »för närvarande» af motionerna, nu mera, enligt vår åsigt, till väsentlig del bortfallit, sedan det visat sig, att för uppgörande af 1893 års statsreglering Kongl. Maj:t behöft taga i anspråk föregående års besparingar till icke oansenliga belopp samt i perspektiv stält införande af ytterligare konsumtionsskatter, så våga vi nu åter draga denna fråga inför Riksdagen till dess pröfning.

Under åberopande af de skäl, som i berörda motioner finnas angifna, och utgående fråns den synpunkten, att den större inkomsten, oafsedt dess större förmåga att bära en större skattebörd, har ur ekonomisk synpunkt äfven ett större intresse af försvaret, anse vi, att de utgifter, som erfordras för försvarets stärkande, böra drabba inkomsten, i den mån densamma ökas, och att sålunda dessa ökade utgifter böra af en progressiv skatt beträckas. Den progression, vi sålunda tänkt oss

såsom möjlig och lämplig, skulle bestå deri, att vid beräknandet af denna skatt, som för öftright utginge efter allmänna bevillningens principer, bevillningsbeloppet höjdes med en tiondedels procent för hvarje åsatt bevillningskrona, hvilken höjning inträdde der de nu gällande bevillningsafdragen upphöra, eller vid åsatta 20 kronors bevillning.

Progressionen finge då följande utseende: den som uppskattas till och påföres bevillning

för	20 kr. utgjorde värnskatt såsom för bevillning af	20,40 kr.
»	30 » » » » » » » » 30,90 »	
»	40 » » » » » » » » 41,60 »	
»	50 » » » » » » » » 52,50 »	
»	100 » » » » » » » » 110,00 »	
»	200 » » » » » » » » 240,00 »	
»	500 » » » » » » » » 750,00 »	
»	1000 » » » » » » » » 2000,00 »	
O. s. v.		

Då vi emellertid med detta förslag icke vilja rubba de förhållanden, som för närvarande bestå i fråga om utgörande af hittills gällande skatter för militära ändamål, och då 1891 års statsreglering för fjerde och femte hufvudtitlarne, som slutade på en summa af 30,005,300 kronor, väl antagligen torde få anses som norm för hvad statskassan under vanliga förhållanden och utan tillgripande af nya inkomstkällor härfor kan lemlna, hafva vi tänkt oss, att blott den summa, som utöfver dessa trettio millioner kan blifva erforderlig för dessa hufvudtitlar, börja på ofvannämnda sätt såsom *progressiv värnskatt* utgå. Vi våga sälunda föreslå: att den nu gällande riksskatten för militära ändamål, i större utsträckning än förr, än ej närmare tillbörjat, regleras så att Riksdagen måtte besluta införande af en progressiv, el. en föligrögressiv värnskatt, att betäcka de utgifter, hvaremed hörta i egent riksskatt fjerde och femte hufvudtitlarne, öfverstiga trettio millioner kronor; att denna värnskatt utgöres i likhet med hvad nu riksskattens förfäder stadgadt för den allmänna bevillningen; att denna skatt, vid hvarje års skattberäkning, så snart det uppgår till 20 kronor, med enförligare skattkrona, samt att den från denna skattberäkning i hvarje års tredje skattberäkning efter derå åsatt bevillning beräknas.

Vi anhålla vördsamt om remiss till vederbörligt utskott, samt att
utskottet vid behandlingen af denna motion täckes föreslå de förändrin-
gar, som för vinnande af motionens syfte erfordras.

I motionens syfte instämma:

N. Boström. **J. E. Wikstén.** **Nils Wallmark,**
J. A. Lundström. **Joh. Nydahl.**

N:o 154.

Af herr C. Wallis m. fl., om skrifvelse till Kongl. Maj:t med
begäran om framläggande af förslag till införande af
progressiv arfskatt.

Arfskatten, som i de flesta af Europas länder förefinnes i en eller annan form, har sedan längre tid i ett stort antal af dem varit progressiv antingen så, att arfvinges fjermare skyldskap med arflåtaren medför större beskattnings af arffallet, eller ock så, att skatten växer i män af arffallets storlek; i flera länder utgår arfskatten efter båda dessa grunder för progressionen. De skäl, som anförlts för att sålunda göra arfskatten progressiv, hafva varit många och talande. Hvad den progressiva arfskatten i egentlig mening — den, som växer med arffallets storlek — beträffar, har man gjort gällande, att den utgör en beskattnings, som mer än de allra flesta tillgodosser den rätiga beskattningsprincipen, att skatten bör företrädesvis träffa dem, som lättast förmå bärä densamma. Den progressiva arfskatten gör detta, i fall, såsom skett i länder der den införts, ett skattefritt minimum af det samlade arvet eller af arfslotten medgives. Detta medgifvande medför också